

forslaget under Nr. 12, hvilket jeg agter at tiltræde.

Ingvard Jensen: Jeg har tilladt mig at stille to Ændringsforslag til dette Lovforslag. Anledningen dertil har jeg alt omtalt ved Lovforslagets 1ste Behandling, og desuden skal jeg henvise til Udvalgets Betænkning. I al Almindelighed skal jeg sige, at medens jeg er overordentlig glad ved at kunne være med til at fremme det første i Rækken af de Lovforslag, som her ere til Behandling, har jeg ikke været uden Betænkkelighed ved at være med til paa samme Maade at arbejde for Fremme af det her foreliggende Lovforslag. Jeg tror nemlig, at en Lov som denne vil virke paa en helt anden Maade, end den bør. De Afskrivninger, som herefter ville finde Sted, ville vist nok være af den Beskaffenhed, at de, naar de iværksættes, langt fra ville virke tilfredsstillende, og paa samme Maade vil det gaa med den ny Skat, Ejendomsskylden. Naar jeg ikke desto mindre kan gaa med til at vedtage Indstillingerne baade i deres Helhed og i det enkelte, er det, fordi jeg tror, at Befolkningens store Flertal ønsker, at disse Lovforslag skulle gennemføres. Jeg har i saa Henseende en ganske anden Opfattelse end den, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i Gaar gjorde gældende. Dersom Forholdet var, som han udtrykte det, at kun en ganske ringe Del af Befolkningen ønsker disse Love, blev Stillingen en helt anden. Men jeg tror tværtimod, at disse Love finde stærk Tilslutning hos Befolkningen, og efter mit Syn vil der tillige ved dem aabne sig Udsigt til, at man kan komme til en endnu større og mere gennemgribende Reform, som det ærede Medlem ofte uden nogen særlig Foranledning har talt om under Forhandlingen om disse Love, en Toldreform. Det er Erkendelsen af, at en Sammenkædning af disse Love med en Toldreform ikke kan føre til noget, der har faaet os til at tage de direkte Skatter først til Behandling. Jeg gaar altsaa med til disse Love ud fra den Betragtning, at de saa vidt muligt maa gennemføres, inden vi kunne komme til en Reform af den indirekte Beskatning.

Men som jeg har sagt: denne Lov vil virke højst forskelligt, ikke alene inden for de forskellige Samfundsklasser, men ogsaa i de forskellige Dele af Landet, og, som jeg tidligere har udtalt, den rammer langt fra tilfredsstillende for Bornholms Vedkommende. De Herrer her i Salen have

maaske ondt ved at forstaa dette Forhold rigtig? (*Berntsen:* Ja!) Ja, jeg synes, jeg har lagt Mærke dertil, og nu bekræftedes det jo af det ærede Medlem, men det forbavser mig noget, thi dette Forhold kan ganske simpelt udtrykkes i Tal, og Tallene ere, især naar det er smaa Tal, som det dog heldigvis her er, ikke saa vanskelige at faa Forstaaelse af. Man har her i Tinget, og i en vis Forstand med Rette, troet, at Bornholm er særlig begunstiget med Hensyn til Skatter. Ser man alene paa Gammelskatten og Land- og Ligningsskatten, er det rigtigt, men som jeg før har tilladt mig at gøre gældende, denne Begunstigelse er i Tidens Løb saaledes absorberet i Ejendomsværdierne, at det ikke længere er en Begunstigelse. Man maa desuden se Sagen fra en anden Side. Vi have andre Skatter paa Bornholm, som man ikke tager i Betragtning, naar man her anstiller Sammenligning, og det er ikke ubetydelige Skatter. Vi have Jordebogsafgiften, som er saa betydelig, at tænker man sig den fordelt paa Bornholms Hartkorn, bliver det et Beløb af omtrent 19⁵/₆ Kr. pr. Td. almindelig Hartkorn. Naar man nu gaar til en Skattereform med Afskrivning over hele Landet af Gammelskatten og Land- og Ligningsskatten, bliver Forholdet det, at Bornholm faar en Afskrivning af 7 Kr. 49 Øre, men den øvrige Del af Landet en Afskrivning af 17 Kr. 41 Øre pr. Td. Hartkorn. Derved faar man altsaa, som jeg før har sagt, paa Bornholm afskrevet 9 Kr. 92 Øre mindre pr. Td. Hartkorn end i den øvrige Del af Landet. Og vi have andre Afgifter. Medens de faste Skatter afskrives i det øvrige Land, bliver Jordebogsafgiften staaende tilbage paa Bornholm med et Beløb af 19⁵/₆ Kr. pr. Td. Hartkorn, og det vil man forlange, at vi nu skulle være glade ved paa Bornholm. Jeg tror, man vil indrømme, at det kunne vi ikke være. Tager jeg alle Jordebogsafgifterne med i Beregning, bliver Resultatet, at medens hidtil den øvrige Del af Landet svarer 17 Kr. 41 Øre, svares der paa Bornholm 27⁴/₃ Kr. pr. Td. Hartkorn i Statskatter, altsaa 9 Kr. og nogle og firs Øre mere end i det øvrige Land. Det maa dog indrømmes, at dette Forhold kan langt fra være tilfredsstillende for Bornholm. Jeg har, som de vide, foreslaaet, at man skulde stryge Smørskatten, vi have nemlig en Smørskat (*N. Jensen:* Har De en Smørskat?) Det ærede Medlem siger det saa spodsk, han burde dog have set Betænkningen, og havde han ikke vidst det før, vilde han